ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)

z 15. decembra 2005 *

V spojených veciach C-151/04 a C-152/04,

ktorých predmetom sú návrhy na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podané rozhodnutím Tribunal de police de Neufchâteau (Belgicko) zo 16. januára 2004 a doručené Súdnemu dvoru 25. marca 2004, ktoré súvisia s trestnými konaniami:

Claude Nadin,

Nadin-Lux SA (C-151/04)

a

Jean-Pascal Durré (C-152/04),

* Jazyk konania: francúzština.

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: predseda prvej komory P. Jann, sudcovia K. Schiemann, N. Colneric (spravodajkyňa), J. N. Cunha Rodrigues a E. Levits,

generálny advokát: F. G. Jacobs,
tajomník: K. Sztranc, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 24. februára 2005,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— pán Durré, v zastúpení: J.-F. Cartuyvels, avocat,

— belgická vláda, v zastúpení: E. Dominkovits, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci B. van de Walle de Ghelcke, avocat,

— fínska vláda, v zastúpení: T. Pynnä a A. Guimaraes-Purokoski, splnomocnené zástupkyne,

— vláda Spojeného kráľovstva, v zastúpení: C. White a K. Manji, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci P. Whipple, barrister,

— Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: D. Martin a N. B. Rasmussen, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 26. mája 2005,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrhy na začatie prejudiciálneho konania sa týkajú výkladu článkov 10 ES, 39 ES, 43 ES a 49 ES.

2 Tieto návrhy boli podané v rámci dvoch trestných konaní vedených proti pánom Nadin a Durré, s bydliskom v Belgicku, z dôvodu porušenia belgických právnych predpisov stanovujúcich v Belgicku povinnú registráciu motorových vozidiel poskytnutých spoločnosťami usadenými v inom členskom štáte ich zamestnancom.

Právny rámec

Právna úprava Spoločenstva

3 Článok 10 ES uvádza:

„Členské štáty prijmú všetky potrebné opatrenia všeobecnej alebo osobitnej povahy, aby zabezpečili plnenie záväzkov vyplývajúcich z tejto zmluvy alebo z opatrení prijatých orgánmi Spoločenstva. Členské štáty uľahčia dosiahnutie úloh Spoločenstva.

Členské štáty neprijmú žiadne opatrenia, ktoré by mohli ohroziť dosiahnutie cieľov tejto zmluvy."

4 Článok 39 ES stanovuje:

„1. Zabezpečí sa voľný pohyb pracovníkov v rámci Spoločenstva.

2. Voľný pohyb pracovníkov zahŕňa zrušenie akejkoľvek diskriminácie pracovníkov členských štátov na základe štátnej príslušnosti, pokiaľ ide o zamestnanie, odmenu za prácu a ostatné pracovné podmienky.

3. S výnimkou obmedzení odôvodnených verejným poriadkom, verejnou bezpečnosťou a ochranou verejného zdravia majú pracovníci právo:

a) uchádzať sa o skutočne ponúkané pracovné miesta,

b) voľne sa za týmto účelom pohybovať na území členských štátov,

c) na pobyt v niektorom z členských štátov za účelom zamestnania v súlade s ustanoveniami zákonov, iných právnych predpisov alebo správnych aktov, ktorými sa upravuje zamestnávanie vlastných štátnych príslušníkov tohto štátu,

d) po ukončení zamestnania zostať na území členského štátu za podmienok ustanovených vo vykonávacích nariadeniach, ktoré stanoví Komisia.

Ustanovenia tohto článku sa nevzťahujú na zamestnávanie v štátnej službe alebo verejnej službe."

5 Článok 43 ES stanovuje:

„V rámci nasledujúcich ustanovení sa zakazujú obmedzenia slobody usadiť sa štátnych príslušníkov jedného členského štátu na území iného členského štátu. Zakazujú sa aj obmedzenia, ktoré sa týkajú zakladania obchodných zastúpení,

organizačných zložiek a dcérskych spoločností štátnymi príslušníkmi jedného členského štátu na území iného členského štátu.

Sloboda usadiť sa zahŕňa aj právo začať vykonávať samostatnú zárobkovú činnosť, založiť a viesť podniky, najmä spoločnosti v zmysle článku 48 odseku 2, za podmienok stanovených pre vlastných štátnych príslušníkov právom štátu, v ktorom dochádza k usadeniu sa, pokiaľ ustanovenia kapitoly o pohybe kapitálu nestanovujú inak."

6 Článok 49 prvý odsek ES uvádza:

„V rámci nasledujúcich ustanovení sú zakázané obmedzenia slobody poskytovať služby v Spoločenstve vo vzťahu k štátnym príslušníkom členských štátov, ktorí sa usadili v niektorom inom štáte Spoločenstva ako príjemca služieb."

Vnútroštátna právna úprava

7 Článok 1 kráľovského nariadenia z 20. júla 2001 o registrácii vozidiel (*Moniteur belge* z 8. augusta 2001, s. 27031) upresňuje:

„Na účely tohto nariadenia treba rozumieť:

...

27° pod stálou prevádzkarňou:

— trvalú a skutočnú prevádzkareň, kde má právnická osoba svoje sídlo spoločnosti alebo svoju administratívnu centrálu alebo miesto, kde sídlia jeden alebo viaceré jej orgány a prijímajú svoje rozhodnutia, alebo miesto, kde je vykonávaná jej hospodárska činnosť alebo predmet podnikania, alebo kde túto právnickú osobu zastupujú jedna alebo viaceré fyzické osoby konajúce v jej mene alebo na jej účet."

8 Článok 3 uvedeného nariadenia stanovuje:

„ods. 1. Osoby s bydliskom, resp. so sídlom v Belgicku si nechajú zaregistrovať motorové vozidlá, ktoré plánujú uviesť do prevádzky v Belgicku, v registri vozidiel podľa článku 6, a to aj v prípade, ak by tieto motorové vozidlá už boli registrované v zahraničí.

Bydliskom, resp. sídlom v Belgicku sa rozumie, že tieto osoby spĺňajú niektorú z nasledujúcich podmienok:

a) sú zapísané v registri obyvateľstva v belgickej obci;

b) sú zapísané v belgickom obchodnom registri alebo v belgickom živnostenskom registri ako fyzická alebo právnická osoba;

c) nie sú zapísané v belgickom obchodnom alebo živnostenskom registri ako právnické osoby založené prostredníctvom alebo na základe medzinárodného, zahraničného alebo belgického práva, a majú stálu prevádzkareň v Belgicku, kde je vozidlo prevádzkované alebo používané.

ods. 2. Povinnosť registrovať motorové vozidlá v Belgicku, ktoré sú registrované v zahraničí a uvedené do prevádzky osobami uvedenými v ods. 1 sa nevzťahuje na nasledujúce prípady:

...

2° motorové vozidlo používané fyzickou osobou na účely výkonu jej zamestnania a registrované v zahraničí na meno zahraničného majiteľa, s ktorým táto osoba uzatvorila pracovnú zmluvu; potvrdenie vydané správnym orgánom, v ktorého kompetencii je DPH, sa musí nachádzať vo vozidle [ďalej len ‚potvrdenie o DPH']; podrobné podmienky používania vozidla stanoví ministerstvo financií".

9 Článok 14 obežníka č. 1/2000 belgickej daňovej správy z 3. mája 2000 pod názvom „Používanie motorových vozidiel v Belgicku — režim prevedenia a neprevedenia" stanovuje:

„Uvedenými vozidlami sú všetky motorové vozidlá, ktoré ako služobné vozidlá nezodpovedajú definícii vyššie uvedeného článku 12. Ide okrem iného o vozidlá, vozidlá slúžiace na prepravu osôb a vecí, minibusy, terénne vozidlá, atď.

Pokiaľ tieto vozidlá používajú fyzické osoby s bydliskom v Belgicku na výkon zamestnania na základe príkazu zamestnávateľa so sídlom v inom členskom štáte, vzťahuje sa na tieto vozidlá režim neprevedenia na základe článku 12a druhého odseku 7 zákonníka o DPH v rozsahu, v akom režim dočasného dovozu s celkovým oslobodením od dovoznej dane bude uplatniteľný, ak toto vozidlo bolo do Belgicka vyslané z tretieho štátu. Navyše je rovnako dovolené, aby toto vozidlo bolo používané zamestnancom s bydliskom v Belgicku na súkromné účely, pokiaľ by toto súkromné používanie malo podporný a príležitostný charakter vo vzťahu k používaniu na účely výkonu zamestnania a toto používanie by predpokladala pracovná zmluva.

Vo vzťahu k týmto vozidlám možno osobitný režim oslobodenia od dočasného dovozu a *ipso facto* režim neprevedenia považovať za uplatniteľný iba vtedy, ak sú splnené prísne podmienky stanovené v článku 15."

10 Tento obežník v článku 15 vymenováva podmienky, ktoré musia byť slnené, aby mohli plynúť výhody z režimu dočasného prepustenia a predovšetkým uvádza:

„...

b) vozidlo musí byť vo vlastníctve zamestnávateľa. Pokiaľ ide o vozidlá prenajaté alebo prenajaté na leasing, odkazuje sa na vyššie uvedený bod 9.

...

f) ak je užívateľ riadiacim pracovníkom (konateľom alebo členom predstavenstva spoločnosti), môže sa odvolávať na osobitný režim iba v rozsahu, v akom má postavenie zamestnanca, a teda pokiaľ dokáže, že existuje skutočný vzťah podriadenosti medzi ním a spoločnosťou. Z existencie vzťahu podriadenosti vyplýva, že riadiaci pracovník podniku preukáže, že podlieha inej poverenej osobe alebo orgánu spoločnosti (predstavenstvu, výkonnej rade, správnej rade,...), disponujúci právomocou, na ktorú nemá žiaden rozhodujúci vplyv. V tomto zmysle sú spoločníci v spoločnosti s jediným spoločníkom, zakladajúci spoločníci spoločnosti alebo hlavní akcionári vo všetkých prípadoch z osobitného režimu vylúčení."

11 V článku 9 prvej vete tohto obežníka sa uvádza:

„Ak je vozidlo, ktoré je prenajaté alebo prenajaté na leasing, poskytnuté zahraničným zamestnávateľom na účely jeho používania zamestnancovi/osobe s bydliskom v Belgicku, ktorý môže uplatniť osobitný režim vymedzený v bodoch 14 a 15 nižšie, má tento zamestnanec právo žiadať o potvrdenie za podmienok tam uvedených, ak dodrží stanovené formality."

12 V Belgicku sú rôzne dane z vozidiel úzko spojené s registráciou. Vozidlo teda pri tejto príležitosti podlieha dani z uvedenia do prevádzky na základe článku 94 prvého odseku bodu 1 zákonníka daní, ktoré sú podobné daniam z príjmu (ďalej len „CTA").

13 Toto ustanovenie uvádza:

„V prospech štátu je vyrubená daň podobná dani z príjmu na:

1° vozidlá, vozidlá slúžiace na prepravu osôb a vecí, minibusy a motocykle, ktoré sú definované v právnych predpisoch o registrácii motorových vozidiel a prípojných vozidiel, ak tieto vozidlá sú alebo musia byť označené štátnou poznávacou značkou inou ako ‚skúšobnou', ‚obchodnou' alebo inou prechodnou značkou, ako je medzinárodná poznávacia značka vydaná v rámci tejto právnej úpravy."

14 Článok 99 ods. 1 CTA v tejto súvislosti stanovuje:

„Pri vozidlách uvedených v článku 94 ods. 1 sa predpokladá, že boli uvedené do prevádzky na komunikáciách v Belgicku, pokiaľ sú alebo musia byť zapísané do registra vedeného Úradom cestnej premávky."

15 Článok 21 CTA upravujúci cestnú daň pre vozidlá stanovuje:

„Platiť daň je povinná fyzická alebo právnická osoba, ktorá je alebo má byť uvedená na potvrdení o registrácii tak dlho, pokým vozidlo je alebo musí byť zapísané na meno tejto osoby v registri Riaditeľstva pre registráciu vozidiel.

Vozidlami uvedenými v prvom odseku sú vozidlá, vozidlá slúžiace na prepravu osôb a vecí, pomalé vozidlá slúžiace na prepravu osôb a vecí, minibusy, sanitky, motocykle, motorové trojkolky, motorové štvorkolky, dodávkové vozidlá, pomalé dodávkové vozidlá, prípojné vozidlá na prepravu členov, kempingové prípojné vozidlá, prípojné vozidlá a poloprípojné vozidlá s hmotnosťou do 3,5 tony."

Konania pred vnútroštátnym súdom a prejudiciálna otázka

Vec C-151/04

16 Pán Nadin je belgický štátny príslušník s bydliskom v Belgicku pracujúci v Luxembursku ako poverený člen predstavenstva spoločnosti Nadin-Lux SA.

17 Dňa 21. marca 2002 bol kontrolovaný na belgickej colnici, keď viedol motorové vozidlo registrované v Luxemburskom veľkovojvodstve vo vlastníctve Crédit Lease SA, spoločnosti usadenej v Luxembursku.

18 V priebehu trestného konania pred vnútroštátnym súdom vyhlásil, že vozidlo kúpila spoločnosť Nadin-Lux SA, že objednávkový list podpísal on sám a že za vozidlo zaplatila spoločnosť Crédit Lease SA. Disponuje zmluvou o prenájme približne na dobu 42 mesiacov začínajúcu v januári 2000.

19 Zo spisu pripojeného k návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že dotknutý požiadal o potvrdenie o DPH, to mu však bolo zamietnuté z dôvodu, že vykonáva funkciu člena predstavenstva v spoločnosti, v ktorej je zamestnaný.

20 Je obžalovaný z toho, že 21. marca 2002 používal na výkon svojho zamestnania vozidlo registrované v zahraničí na meno cudzieho vlastníka, s ktorým uzatvoril pracovnú zmluvu bez toho, aby mal vo vozidle potvrdenie o DPH.

21 Pán Nadin uviedol, že musí byť považovaný za pracovníka Spoločenstva.

Vec C-152/04

22 Pán Durré je belgický štátny príslušník s bydliskom v Belgicku zamestnaný v Luxembursku v spoločnosti Delisalade SA.

23 Dňa 15. marca 2002 bol kontrolovaný na belgickej colnici, keď viedol vozidlo registrované v Luxembursku na spoločnosť Delisalade SA.

24 V priebehu tejto kontroly pán Durré predložil potvrdenie od svojho zamestnávateľa o užívaní a používaní vozidla, vydané luxemburským úradom sociálneho zabezpečenia. Platná pracovná zmluva medzi dotknutým a jeho zamestnávateľom stanovovala, že zamestnávateľ mu poskytne vozidlo, ktoré bude môcť podporne používať na súkromné účely. Pán Durré nedisponoval potvrdením o DPH.

25 Pôvodne bola Delisalade SA spoločnosťou s ručením obmedzeným s jediným spoločníkom založená pánom Durré, neskôr roku 1997 bola pretransformovaná na akciovú spoločnosť, v ktorej je dotknutý minoritným akcionárom a členom predstavenstva.

26 Pánovi Durré s bydliskom v Belgicku je vytýkané, že 15. marca 2002 nezaregistroval vozidlo, ktoré plánoval uviesť do prevádzky v Belgicku napriek tomu, že toto vozidlo bolo už registrované v zahraničí.

27 Pán Durré rovnako uviedol, že musí byť považovaný za pracovníka Spoločenstva.

28 Za týchto okolností Tribunal de police de Neufchâteau rozhodol prerušiť obidve konania a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Bránia články 10, 39, 43 a 49 Zmluvy EHS členskému štátu prijať opatrenie, ktoré ukladá pracovníkovi s bydliskom na území tohto štátu povinnosť zaregistrovať motorové vozidlo, hoci toto vozidlo patrí jeho zamestnávateľovi, spoločnosti usadenej na území iného členského štátu, s ktorou tento pracovník uzatvoril pracovnú zmluvu, v ktorej však súčasne má postavenie akcionára, člena predstavenstva, osoby poverenej bežným riadením alebo podobné postavenie?"

O prejudiciálnej otázke

29 Vnútroštátny súd sa v podstate pýta, či články 10 ES, 39 ES, 43 ES a 49 ES bránia uloženiu povinnosti štátnemu príslušníkovi s bydliskom v určitom členskom štáte registrovať v tomto štáte vozidlo, ktoré mu ako zamestnancovi poskytla spoločnosť

usadená v inom členskom štáte, ak zamestnanec s pracovnou zmluvou je tiež akcionárom, členom predstavenstva alebo riadiacim pracovníkom tejto spoločnosti.

O postavení pracovníka alebo samostatne zárobkovo činnej osoby

30 Kým na pracovníkov sa vzťahuje článok 39 ES, osoby samostatne zárobkovo činné podliehajú článku 43 ES.

31 Keďže podstatným znakom pracovnoprávneho vzťahu v zmysle článku 39 ES je to, že určitá osoba po určitú dobu vykonáva v prospech inej osoby a na základe jej pokynov činnosť, za ktorú dostáva ako protiplnenie odmenu, činnosť, ktorú osoba vykonáva mimo vzťahu podriadenosti, treba považovať za samostatnú zárobkovú činnosť v zmysle článku 43 ES (pozri rozsudok z 20. novembra 2001, Jany a i., C-268/99, Zb. s. I-8615, bod 34 a tam citovanú judikatúru).

32 Nie je úlohou Súdneho dvora určiť, či v konaniach pred vnútroštátnym súdom existuje vzťah podriadenosti.

33 Keďže sporné právne predpisy umožňujú, aby pracovník s bydliskom v Belgicku viedol na belgickom území služobné vozidlo, ktoré mu poskytol zamestnávateľ usadený v inom členskom štáte, bez toho, aby mu vznikla registračná povinnosť, treba skúmať, či vylúčenie samostatne zárobkovo činných osôb z tejto možnosti nie je v rozpore s článkom 43 ES.

O existencii obmedzení voľného pohybu samostatne zárobkovo činných osôb

34 Cieľom ustanovení Zmluvy upravujúcich voľný pohyb osôb je uľahčiť príslušníkom Spoločenstva vykonávanie zárobkovej činnosti akejkoľvek povahy na území Spoločenstva, pričom tieto ustanovenia bránia prijatiu opatrení, ktoré by mohli znevýhodňovať príslušníkov Spoločenstva, ak by chceli vykonávať hospodársku činnosť v inom členskom štáte (pozri rozsudok z 15. septembra 2005, Komisia/Dánsko, C-464/02, Zb. s. 7929, bod 34 a tam citovanú judikatúru).

35 Ustanovenia, ktoré príslušníkovi členského štátu bránia alebo sťažujú opustiť svoju krajinu pôvodu, a tak využiť svoje právo na voľný pohyb, sú preto prekážkami vo výkone tohto práva aj vtedy, ak sa aplikujú nezávisle na štátnej príslušnosti dotknutých pracovníkov (rozsudky z 15. decembra 1995, Bosman, C-415/93, Zb. s. I-4921, bod 96, a Komisia/Dánsko, už citovaný, bod 35).

36 Pokiaľ ide o povinnosť registrácie služobného vozidla v Dánsku, ktoré spoločnosť usadená v inom členskom štáte poskytne zamestnancom s bydliskom v Dánsku, Súdny dvor už konštatoval, že táto povinnosť predstavuje prekážku voľného pohybu pracovníkov (pozri rozsudok Komisia/Dánsko, už citovaný, body 46 a 52). Niet pochýb, že povinnosť registrácie, akou je dotknutá povinnosť v konaniach pred vnútroštátnym súdom, je taktiež prekážkou voľného pohybu osôb, pokiaľ sa týka samostatne zárobkovo činných osôb.

37 V skutočnosti táto povinnosť obmedzuje prístup osôb s bydliskom v Belgicku k vykonávaniu samostatnej zárobkovej činnosti v iných členských štátoch, a môže preto týmto osobám sťažiť výkon ich práva na voľných pohyb.

38 Na rozdiel od tvrdenia belgickej vlády registračná povinnosť nestráca povahu prekážky z dôvodu, že spoločnosť usadená v inom členskom štáte bez toho, aby bola v Belgicku trvalo usadená, tam môže registrovať služobné vozidlo na svoje vlastné meno, aby tak zabránila vzniku registračnej povinnosti pre samotného riadiaceho pracovníka.

39 Takéto opatrenie by bolo prípustné iba v prípade, ak by bolo ako výnimočné opatrenie výslovne uvedené v článku 46 ods. 1 ES, alebo ak by sledovalo legitímny cieľ zlučiteľný so Zmluvou, a ak by bolo odôvodnené naliehavými dôvodmi všeobecného záujmu. Navyše v tomto prípade by jeho použitie muselo zabezpečiť dosiahnutie sledovaného cieľa a nesmelo by ísť nad rámec toho, čo je na dosiahnutie tohto cieľa nevyhnutné (pozri analogicky najmä rozsudok Komisia/Dánsko, už citovaný, bod 53 a tam citovanú judikatúru).

O odôvodnení obmedzenia voľného pohybu osôb

40 Až na niektoré výnimky irelevantné v prejednávanom spore nebolo zdaňovanie vozidiel harmonizované. Členské štáty preto môžu v tejto oblasti voľne vykonávať svoju daňovú suverenitu za predpokladu, že budú rešpektovať právo Spoločenstva (rozsudok z 21. marca 2002, Cura Anlagen, C-451/99, Zb. s. I-3193, bod 40).

41 Z bodov 75 až 78 už citovaného rozsudku Komisia/Dánsko vyplýva, že členský štát je oprávnený vyberať registračnú daň zo služobného vozidla, ktoré pracovníkovi

s bydliskom v tomto štáte poskytla spoločnosť usadená v inom štáte, vtedy, ak toto vozidlo má byť prevažne trvalo používané na území prvého členského štátu, alebo ak je skutočne používané týmto spôsobom.

42 Vnútroštátny súd má rozhodnúť, či dotknutí pracovníci používali týmto spôsobom vozidlá, ktoré im boli poskytnuté.

43 V prípade že nie, zásade voľného pohybu osôb odporuje registračná povinnosť, ktorá je predmetom konaní pred vnútroštátnym súdom, a tvrdenia uvedené v týchto konaniach predovšetkým belgickou vládou nemôžu túto povinnosť odôvodňovať.

44 V prvom rade predovšetkým z bodov 80 a 81 už citovaného rozsudku Komisia/Dánsko vyplýva, že cieľ zabrániť daňovým únikom, pokiaľ nie sú splnené podmienky uvedené v bode 39 tohto rozsudku, nemôže odôvodňovať daň, a teda ani registračnú povinnosť v konaní pred vnútroštátnym súdom.

45 Pokiaľ ide o predchádzanie zneužitiam, z judikatúry, najmä z rozsudku z 9. marca 1999, Centros (C-212/97, Zb. s. I-1459, bod 24), vyplýva, že členský štát je oprávnený prijať opatrenia, ktoré majú zabrániť, aby sa niektorí z jeho štátnych príslušníkov vyhli pôsobnosti vnútroštátnej právnej úpravy tým, že zneužijú práva zavedené Zmluvou ES a aby sa právne subjekty neoprávnene alebo podvodne dovolávali právnych noriem Spoločenstva.

46 Všeobecná domnienka zneužitia sa však nemôže opierať o skutočnosť, že samostatne zárobkovo činná osoba s bydliskom v Belgicku používa na území tohto štátu služobné vozidlo poskytnuté spoločnosťou, v ktorej je zamestnaný, usadenou v inom členskom štáte (pozri v tomto zmysle rozsudok Komisia/Dánsko, už citovaný, bod 67).

47 Navyše Súdny dvor už rozhodol, že články 39 ES a 43 ES zabezpečujú rovnakú právnu ochranu (rozsudok z 5. februára 1991, Roux, C-363/89, Zb. s. I-273, bod 23).

48 Pokiaľ ide o tvrdenie o nevyhnutnosti spoľahlivej identifikácie, je potrebné konštatovať, že uloženie povinnosti registrácie služobných vozidiel, ktoré patria spoločnostiam usadeným v inom členskom štáte, s cieľom zabezpečiť spoľahlivú identifikáciu majiteľov týchto vozidiel, presahuje rámec toho, čo je na dosiahnutie tohto cieľa nevyhnutné. Keďže totiž všetky členské štáty majú systém registrovania vozidiel, malo by byť možné identifikovať majiteľa vozidla bez ohľadu na to, v ktorom členskom štáte je vozidlo registrované.

49 Pokiaľ ide o tvrdenie týkajúce sa bezpečnosti premávky, táto je určite naliehavým dôvodom všeobecného záujmu, ktorý by mohol odôvodňovať prekážku voľného pohybu osôb (pozri rozsudok Cura Anlagen, už citovaný, bod 59).

50 Ak však bolo vozidlo podrobené v členskom štáte technickej kontrole, potom musia zvyšné členské štáty v súlade so zásadou rovnocennosti a vzájomného uznávania zakotvenej v článku 3 ods. 2 smernice Rady 96/96/ES z 20. decembra 1996 o aproximácii právnych predpisov členských štátov o kontrole technického stavu motorových vozidiel a ich prípojných vozidiel (Ú. v. ES L 46, 1997, s. 1; Mim. vyd. 07/002, s. 514) uznať v tejto súvislosti vydané potvrdenie, avšak nie je im bránené

vyžadovať ďalšie kontroly na účely registrácie vozidla v ich členskom štáte, pokiaľ uvedené potvrdenie takéto kontroly už nezahŕňa (rozsudok Cura Anlagen, už citovaný, bod 62).

51 Hoci Súdny dvor pripustil možnosť dodatočných kontrol na účely registrácie vozidla v členskom štáte, pokiaľ tieto už nie sú zahrnuté v potvrdení o technickej kontrole, z dotknutej belgickej právnej úpravy nevyplýva, že registračná povinnosť sleduje cieľ, ktorý súvisí s bezpečnosťou premávky.

52 Pokiaľ ide o tvrdenie o ochrane životného prostredia, z bodu 68 už citovaného rozsudku Cura Anlagen síce zjavne vyplýva, že cieľom spotrebnej dane, ktorá bola predmetom sporu, v ktorom bol vydaný tento rozsudok môže byť sledovanie všeobecného záujmu spočívajúceho v tom, aby sa zabránilo nadobúdaniu alebo vlastneniu vozidiel s vysokou spotrebou paliva. Vláda Spojeného kráľovstva však nevysvetlila, akým spôsobom môže registračná povinnosť, ktorá je predmetom týchto konaní, prispievať k ochrane životného prostredia a belgická vláda odôvodňuje požiadavku registrácie služobného vozidla prevažne daňovými cieľmi.

53 Ak sa služobné vozidlo nepoužíva za podmienok uvedených v bode 41 tohto rozsudku, potom dotknutá registračná povinnosť nie je odôvodnená ani v prípade, ak samostatne zárobkovo činná osoba smie služobné vozidlo používať podporne na súkromné účely (pozri rozsudok Komisia/Dánsko, už citovaný, bod 51).

54 Za týchto okolností nie je potrebné skúmať články 10 ES a 49 ES.

55 Vzhľadom na uvedené je potrebné na položenú prejudiciálnu otázku odpovedať tak, že článku 43 ES odporuje to, aby vnútroštátna právna úprava členského štátu, aká je predmetom sporu v konaniach pred vnútroštátnym súdom ukladala samostatne zárobkovo činnej osobe s bydliskom v tomto štáte povinnosť v tomto členskom štáte registrovať služobné vozidlo, ktoré jej bolo poskytnuté spoločnosťou, v ktorej je zamestnaná, usadenou v druhom členskom štáte, ak toto vozidlo nemá byť prevažne trvalo používané na území prvého členského štátu, ani sa v skutočnosti takýmto spôsobom nepoužíva.

O trovách

56 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol takto:

Článku 43 ES odporuje to, aby vnútroštátna právna úprava prvého členského štátu, aká je predmetom sporu v konaniach pred vnútroštátnym súdom, ukladala samostatne zárobkovo činnej osobe s bydliskom v tomto štáte

povinnosť v tomto členskom štáte registrovať služobné vozidlo, ktoré jej bolo poskytnuté spoločnosťou, v ktorej je zamestnaná, usadenou v druhom členskom štáte, ak toto vozidlo nemá byť prevažne trvalo používané na území prvého členského štátu, ani sa v skutočnosti takýmto spôsobom nepoužíva.

Podpisy